

عنوان مقاله:

بررسی مولفه های معماری بومی مازندران در تبیین مفاهیم معماری پایدار

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی تحقیقات پیشرفته در مهندسی عمران، معماری و شهرسازی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسنده:

زهره فقیه خوشابی - کارشناس ارشد معماری موسسه آموزش عالی وغیرانتفاعی روزبهان ساری

خلاصه مقاله:

یکی از مهمترین اهداف توسعه پایدار، حفظ طبیعت و اصلاح نگاه به آن است و تجلی توسعه پایدار در حوزه محیط ساخته شده، معماری پایدار نامیده می شود. امروزه محیط زیست، صرفه جویی در مصرف انرژی های فسیلی و توسعه پایدار به مباحث بسیار مهم و رایج در سطح بین المللی تبدیل شده اند. به طوری که حفظ منابع انرژی، جلوگیری از آلوده کردن زمین و محیط زیست، کاهش میزان مصرف انرژی های فسیلی و هم زیستی با شرایط طبیعی و اقلیمی مبدل به یکی از مهمترین تدابیر در معماری و شهرسازی شده و معماران و شهرسازان را ملزم به رعایت اصول و قواعد خاصی در زمینه ساخت و ساز میکند. قدری تامل در معماری پایدار و اصول آن ما را به معماری بومی (مربوط به گذشته) این سرزمین خواهد رساند، چرا که معماران این سرزمین در اقلیم های مختلف توانسته اند بهترین هماهنگی را با محیط ایجاد کنند و با استفاده از محدودیت ها و امکانات بستر طرح بهترین شرایط زیستی را برای کاربران فراهم خود سازند. شکل گیری عناصر معماری بومی به شدت متأثر از عوامل محیطی است با مطالعه، شناخت و تحلیل الگوهای معماری بومی مازندران، می توان به نحوه سازگاری آنها با شرایط اقلیمی پی برد. قطعا معماری مازندران یکی از نمونه های موفق معماری بومی است که چنان با ظرافت با طبیعت درآمیخته است که گویی جزئی از بستر و محیط طبیعی است و این درآمیختگی باعث همسو شدن معماری بومی مازندران و معماری پایدار شده است. این پژوهش به روش توصیفی و با تکیه بر داده های کتابخانه ای انجام شده است. بررسی مولفه های معماری بومی مازندران به روشن شدن مبانی طراحی پایدار در معماری مازندران منجر خواهد شد.

کلمات کلیدی:

مبانی طراحی پایدار، معماری بومی مازندران، معماری پایدار، توسعه پایدار، انرژی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1733278>

